

Gotovo bi še radi vedeli, kako treba ravnati s cveticami, da dobro rastejo in kmalu cveto.

Žal, da za ta pouk nimamo na razpolago dovolj prostora. Pač pa vam damo dober svet: Kadar boste količkaj pri moči z denarjem, naročite si list »Sadjar in vrtnar«. Ali pa si kupite knjigo »Vrt«. Morda pa še najdete doma med starimi Mohorjevimi knjigami »Domačega vrtnarja«? Te prebirajte ob nedeljah in listajte po drugih dobrih časopisih, pa se boste dosti koristnega naučili. Čez nekaj let boste pa hvaležni »Angelčku«, da vas je s tem dobrim svetom odvadil malopridnega nedeljskega pohajkovanja in še manj potrebnega zapravljanja.

Vsem vam, otroci, pa bodo vrti in cvetice prinesle obilo plemenite zabave in pa zavest, da je vaš dom med najlepšimi v vasi in mogoče še daleč naokrog.

J. E. Bogomil:

Pozdravljen, maj!

Pozdravljen ti zaželjeni, ti najlepši med meseci, ti najboljši prijatelj kraljice Pomladi!

V tvojih rokah so ključi, da zapiraš z njimi vrata zimskemu mrazu. Tvoj sosed, april, je potuhnjen, je zvit. Zato pa pravimo: april vije, če ne z glavo pa z repom. Pokaže se nam lepega, pa kar čez noč se razjezi in nas pogleda s čemernim in pustim obrazom. Ti pa, o maj, nisi tak. Ti nam pa prinašaš tako zaželjeno, tako dobrodejno toploto v naravi.

Ti pa odpiraš s svojimi ključi tudi naše hiše, vrata in okna. Zjutraj navsezgodaj nas že pozdravi prelepo ubrani ptičji zbor in vabi nas, zaspančke,

ven iz sob, ven na prosto, v prelepo pomladansko jutro. Kdo bi se branil, kdo bi se temu vabilu upiral? Ta dobrodejni majev zrak, ti prijetno topli solnčni

žarki, ta omamljivi vonj puhteče grude, ta v Stvarnikovi šoli izučeni zbor krilatih pevcev: vse, vse nas vabi ven v prosto naravo.

V tvojih rokah, o maj, so pa tudi ključi do božjih shramb, da jemlješ iz njih in krasiš površje matere zemlje. Njena obleka je vsak dan lepša, vsak dan bolj pisana, živo zelena s cvetjem posuta. In ta obleka, vse dopoldne posuta z biseri jutranje rose, ali ni tako preprosta, pa vendar tako lepa, da se pred njo skrijejo vse najdragocenejše obleke svetá? Kaj je žamet, kaj je svila, kaj vse drugo nakitje v primeri z majevo obleko matere zemlje?

In tam v daljavi, pri fari... Vas, vsa odeta v cvetje in zelenje. Nad vasjo, visoko v zvoniku pa v ranem jutru pojo majniški zvonovi pozdrave proslavljeni Kraljici majnika. In zdi se, kakor da se druží nebo in zemlja in brezčutno stvarstvo v en izraz: »Moja duša povelíčuje Gospoda!«

Ali ne misliš tako tudi ti, tiha devojka med majniškim cvetjem?

